

JÓK A LEGJOBBAK KÖZÜL

Riport Papp Zsolt Csabával

„... azt látom, hogy a kezdeti nagy fellángolást ezen vállalkozások egy részénél, a megfelelés kényszere vette át és nem a fejlesztés, az újabb megtakarítási lehetőségek kihasználásának igénye, akkor már kevésbé vagyok elégedett. Jellemzően a komolyabb energia megtakarításhoz már nem elég az „alacsonyan lógó gyümölcsöket” keresgetni és csak azt szüretelni, hanem ehhez már fel kell jutni a magasabban lévőekhez is, különösen, ha ott sokkal nagyobb, érettebb és finomabb gyümölcsök vannak...”

Papp Zsolt Csaba

- Kezembe akadt egy fotó, amely 2015-ben „A minőségfejlesztés időszerű feladatai” konferencián készült. Az energia menedzsment rendszerekről tartottál előadást a Hotel Benczúrban. Bevezetődben arról beszéltél: mi az, amit a témában tudnunk kellene. Mára is maradtak ismeretlen területek?
- Tulajdonképpen ismeretlen területek mindig is lesznek, örökös ez is, mint a tevéen a púp. Az előadásoknak alapvetően nem lehet célja a teljesség és nem is célszerű mindenről és a teljesség igényével beszélni, noha ennek „kényszere” állandóan ott lebeg. Ugyanakkor, ha konkrétabb területekre gondolunk, a szakmai tudás fenntartása, bővítése, a folyamatos technikai, technológiai fejlődés okozta új lehetőségek ismerete, az alkalmazásuk, alkalmazhatóságuk és legfőképpen azok tapasztalata(i), vagy a megjelenő új, vagy a változó jogszabályi követelmények, illetve ezek teljesíthetősége, gyakorlatilag állandó témát adhat. Csak példaként

említve az almérők felszerelési kötelezettségét, vagy a legfrissebb változást, az EKR (Energiahatékonysági kötelezettségi rendszer - 2015. évi LVII Tv. V. Fejezet 12/A. pontja) bevezetését és az ezzel kapcsolatos lehetőségeket.

- *Az utóbbi hat évben mivel voltál elégedett és mivel nem?*

- Ó! Erre nehéz röviden válaszolni, de azért nézzünk mégis néhány példát. Ha azt veszem alapul, hogy a nagyobb társaságok jelentősebb része az energiairányítási rendszerek kiépítése, működtetése és tanúsíttatása mellett döntött, akkor azt mondom, elégedett vagyok. Ugyanakkor ha azt látom, hogy a kezdeti nagy fellángolást ezen vállalkozások egy részénél, a megfelelés kényszere vette át és nem a fejlesztés, az újabb megtakarítási lehetőségek kihasználásának igénye, akkor már kevésbé vagyok elégedett. Jellemzően a komolyabb energia megtakarításhoz már nem elég az „alacsonyan lógó gyümölcsöket” keresgetni és csak azt szüretelni, hanem ehhez már fel kell jutni a magasabban lévőekhez is, különösen, ha ott sokkal nagyobb, érettebb és finomabb gyümölcsök vannak. Ehhez viszont már azt is látni kell, hogy mi az, amiért -bővenmegéri, sőt mi az, amiért mindenképpen fel kellene mászni, még ha az valamilyen mértékű beruházással is járna. Ebben segíthetne egy részletes, a teljes működési tevékenységre kiterjedő és a technikai, illetve a gazdasági szempontokat együttesen kezelő felmérés, vagy elemzés megléte. A tapasztalom viszont az, hogy sajnos a cégek jó részénél nincs, vagy csak szerény részletességű áll rendelkezésre. A reális lehetőségek, a prioritások, vagy a hatékonyságot befolyásoló okok tényleges és részletes ismeret nélkül az egész annyit ér, mint repülőn a vészfék. De lássunk még egy példát, azaz ha az energiagazdálkodással kapcsolatosan kiadott új, vagy a korábbi jogszabályok módosításainak tartalmát (ld. 1/2020 MEKH r., 2020. évi CLX Tv.), és szakmai irányát nézem, én ezzel elégedett vagyok, azzal együtt, hogy a cégeknek ez komoly kiadást jelent, ugyanakkor lehetőséget ad a megtakarítás, illetve a megtérülési idő és költségek csökkentésére. Lehetne még folytatni a sort, de szerintem ez is elég.

- *Ma is vétünk energia tervezési hibákat? Amennyiben igen,- melyek ezek?*

- Igen, de ez benne van a pakliban (ahogy pestiesen mondják). Szerintem nem is az a kérdés, hogy hibázunk, vagy sem, hanem, hogy miben, milyen mértékben és annak milyen kihatásai vannak, vagy lehetnek. A lényeg, hogy ezt felismerjük, illetve ezt követően tegyünk is ellene. Mondhatnék jellemző hibákat, mint pl. azt, hogy kevesen figyelik érdemben a villamos teljesítmény igény, vagy a földgáz esetében a kapacitási igény változását. Ennek gazdasági vonatkozásait, vagy azt, hogy a tervezésnél nem veszik figyelembe a termelési igények miatti ciklikusságot, vagy trendeket, a kilépő vagy belépő energiaigények követését, lásd pl. a megszűnő tevékenységeket, vagy a belépő új technológiák energiaigényét, vagy akár a COVID miatti „tervezhetetlen” igényeket. De mondhatnám még a jelentős energiafelhasználók és az ehhez tartozó adatbázisok hiányos ismeretét, amely megjegyzem, most sok segítséget nyújthatna az almérő felszerelési kötelezettség felmérésénél, vagy akár említhetném még az „üres”, vagy haszontalan ETM-eket, a rosszul megválasztott viszonyítási alapok miatt. A kérdésben egy felsorolást kellene adnom, de én ettől most eltekintenék és inkább más oldalról közelíteném meg a választ. A 2019-ben kiadott MSZ EN IS 50001 szabványban szerepel egy új pont, a kockázatértékelés. Első olvasatra egy újabb előállítandó (haszontalan) dokumentumnak tűnhet, azonban egy jól összeállított kockázatértékelési struktúra sokat segíthet minden szervezetnél - mérettől és tevékenységtől függetlenül, - a meglévő vagy lehetséges energiagazdálkodási és tervezési hibák, illetve kockázatok és kockázati lehetőségek megállapításában, illetve kezelésében. Ezzel minden vállalkozás magára mérten vizsgálhatja és kezelheti a *kockázatait* az energiaellátás, energiabiztosítás, az energiabeszerezés és tervezés, az energia- és a teljesítménygazdálkodás, az energiafelhasználás (berendezések, technológiák működtetése), illetve az energiameérés főbb területeire kiterjesztve.

- *Bocsánat, hogy az első három kérdésemmel kissé nosztalgiztam is. A legjobbakat bemutató sorozatban rendszerint egy rövid szakmai önéletrajzzal szoktuk indítani a riportot.*

- Kezdjük az elején. 1988-ban végeztem Gödöllőn az Agrártudományi Egyetem Gépészmérnöki Karán, mint okl. gépészmérnök. 1989-től az IKARUS Budapesti Gyárába kerültem, ahol végátvételi mérnökként kezdtem dolgozni, majd valamivel több, mint egy év elteltével kineveztek a Minőségbiztosítási Főmérnökség végátvételi osztályvezetőjének. 1994. júliusában a budapesti gyár szervezetéből átkerültem az IKARUS Rt. központba, az akkor induló Minőségbiztosítási Igazgatóságára, mint minőségtervezési és folyamatirányítási osztályvezető. Részt vettem ezen induló szervezet felállításában és elindításában. Az igazgatóság fő feladata volt az IKARUS Rt leányvállalatainál, (Kft.-inél) - akkor még - minőségbiztosítási rendszerek kiépítésében és tanúsíttatásában a szakmai támogatás, a Társaság képvisellete, illetve a másik fő feladatiránya, az egyes típusokra vizsgálati, tesztelési, átvételi követelmény-struktúra összeállítása és használatra kiadása. Rajongtam az autóbuszokért és a gyárért is, nagyon élveztem és kedveltem azt az időszakot és nagyon sok tapasztalatot szereztem, de 1996. végén, sok-sok változást követően úgy gondoltam, hogy „kívül tágasabb” és új szakmai irányra váltottam.

1996 novemberétől saját vállalkozásba kezdtem és e tekintetben idén éppen 25 éves „jubileumi” évet ünnepelek. A főbb tevékenységek, különböző irányítási rendszerek építése és fejlesztése, EMAS rendszerek kiépítése és fejlesztése, vállalati vagy üzleti stratégiaképzés, szakmai fejlesztői munkák, projektek, ezeken belüli projekt irányítói, moderátori feladatok, továbbá trénerként, képzések végzése. 1996-tól a TÜV Rheinland Euroqua Kft. (ma TÜV Rheinland InterCert Kft.), illetve 2005-től az ÉMI-TÜV Bayern Kft (ma: ÉMI-TÜV SÜD Kft.) tanúsító szervezetek megbízásából, külső auditorként tevékenykedem, minőség-, környezet- és energiagazdálkodás irányítási rendszerek auditjainak lefolytatásában, illetve 2010-től az ÉMI-TÜV SÜD Kft.-nél szintén megbízás alapján környezeti hitelesítőként, EMAS környezet hitelesítési rendszerek hitelesítési eljárásában. Van még néhány más tevékenységem is, de ezek jóval kisebb mértékűek. Ahhoz, hogy ennyiféle feladatot el tudjak végezni, a szakmai képzettségemet is bővítettem egyetemi és tanfolyami képzések keretében. 1998-ban a BGME TTK-án megszereztem a gazdasági szakmérnöki, 2000-ben az MBA végzettséget, majd 2013-ban a SZIE Gépészmérnöki Karán az energiairányítási szakmérnöki oklevelet, illetve végzettséget. 2012 év végén megjelent az energiahatékonyságra vonatkozó EU-s irányelv, illetve 2011-ben az ISO 50001-es szabvány, így épp jó időzítésnek mutatkozott a megszerzett végzettség és az azzal járó ismeret. A „téma” -jó értelemben véve- az ölembe pottyant, melynek még ma is kifejezetten örülök, mivel ez sokkal inkább mérnöki feladatok elé állít, illetve mérnöki gondolkodást igényel.

- *Végzettségeid, képzettségeid száma igen imponáló. Cégvezetőként melyikre van leginkább szükség?*

- Tulajdonképpen mindegyikre csak az nem mindegy, hogy melyiket, mikor és milyen mértékben. Szorosan véve a cég vezetéshez, szervezési, gazdasági, pénzügyi, vagy stratégiai kérdéseknél sokkal inkább a gazdasági (gazdaságmérnöki, illetve az MBA) végzettség dominál, ugyanakkor egy beruházás, egy új feladat elvállalásánál, vagy tevékenység bevezetésénél viszont a mérnöki tudás, gondolkodás kerül előtérbe. Bár igazából bele gondolva végül is mindegy, hogy melyik kerül előtérbe, mert néha van olyan pillanat, amikor a józan (paraszti) ész segít a legtöbbet.

- *A különböző minőségügyi területek kiváló ismerője vagy. Mit tartasz a jó minőségéről?*

- Hirtelen két választípus jutott elsőre eszembe a minőséggel kapcsolatban. Az egyik, amit a szabvány fogalmaz meg, a másik azon szlogenek sokasága, melyeket az elmúlt 30-40 év alatt különböző (ismert) személyek fogalmaztak meg. Ezek felsorolását én nem erőltetném, egyrészt mert a minőség érzékelést mindenki úgy fogalmazza ezt meg, ahogy azt „érezte, vagy megélte”, másrészt pedig a feltett kérdés az én véleményemre kíváncsi. Lépjünk vissza az időben, úgy kb. 25-30 évet. Azt látjuk, hogy azóta jó néhány menedzsment irány, irányítási rendszer, globális és lokális gazdasági irányváltás, válság, szemléletváltás történt, nem beszélve a (fogyasztói) szokások, igények és elvárások, vagy gyártói (szolgáltatói) preferenciák és érdekeltségek, valamint a MINŐSÉG (tartalmi jelentésének) változásáról. Ennek következtében a minőség fogalma, - most csak képletesen érve - egy olyan iránytűre hasonlít, amely hol erre, hol arra lendül

ki jobban, attól függően, hogy mi volt, illetve éppen mi az URALKODÓ MEGÍTÉLÉS a minőség értelmezésében, illetve egy szervezet ezt magára nézve miként is értelmezte, értelmezi (már akiknél ez felmerül, mint kérdés). Gondoljunk csak arra, hogy korábban maga „a MINŐSÉG”, (mint fogalom), olyan értelemben volt kezelve, hogy azt nem akárki tudja teljesíteni az valami fontos és különleges, az valami extra, amely kiemel a többiektől. Ugyanakkor mostanság a MINŐSÉG elvárása és megléte olyan természetszerűvé vált, mintha az mindig is így lett volna. Ennek a felfogásnak köszönhetően megkockáztatom azon véleményemet, hogy mára CSAK a minőség kinyilatkoztatása önmagában már nem „trendi”, mi több, maga a MINŐSÉG, jelentőségében (némi) elszürkülni, tartalmában kiüresedni látszik. Előtérbe kerültek sokkal fontosabb preferenciák, valódi értéket nem képező, viszont alaposan túl hangsúlyozott ELEMÉK, melyeket ha elég harsányan hirdetnek, még igaznak is tűnhetnek. Az látszik, hogy a minőség értelmezése nem köbe vésett, hanem az folyamatosan változik, pontosabban inkább folyamatosan átalakul. Az, hogy ez milyen irányba történik, na azon kell(ene) elgondolkodnunk. Nos, hogy én mit tartok a „jó (vagy akár kiváló) minőségről”? Nehéz néhány mondatban megfogalmazni. Már maga a minőség minősítése is relatív. Gondoljunk csak ezt végig egy végtelenül leegyszerűsített példán keresztül. Van két fél, az egyik keres valamit (szüksége van valamire), a másik pedig kínál, vagy nyújt valamit (pl. adott terméket, szolgáltatást, stb.). Ha a teljesítést követően az *érdekelt felek* közül az egyik pont azt kapta, a másik viszont pont azt adta, amire formálisan, vagy informálisan „gondoltak” és megállapodtak, akkor a két fél – jó értelemben véve - egymásra talált, úgy tűnik minden rendben van és mindenki ELÉGEDETT, a „minőség benne van”, nincs miről mit elmélkedni. Abban pillanatban, ha az elvárás és a teljesítés bármilyen pontban, vagy bármely kis mértékben nem teljesül, vagy eltér, azonnal felmerül a SZÁLLÍTÓ-val szemben a MINŐSÉG, a VEVŐ-vel szemben pedig annak „elme állapotának” kérdése. Elindul a HARC, elindul a VERSENY, rögtön előkerül a MINŐSÉG kérdése. Tudom, hogy ez erősen sarkos megfogalmazás, ezért is használtam a nagybetűs „kulcsszavakat.” Nekem ez a folyamat hasonlít a puzzle kirakásához, azaz ha minden elem a helyére került, összeállt a kép, nagy az öröm, nagy a boldogság, viszont ha nem, a sikertelenség miatt egyre növekszik a düh és lehet keresgetni tovább.

A minőséget - szerintem - lehetetlen minden esetben és teljes tökéletességgel meghatározni, ugyanakkor állandóan törekednünk kell erre. Ezt alátámasztva említenék egy régi frázist is, miszerint a „hosszan tartó *barátság* alapja a szoros és pontos elszámolás”, viszont ehhez tudnunk kell, hogy kinek és mihez kellene tartania magát. Úgy gondolom a MINŐSÉG-nek olyan (igazolható, hiteles, több szempontú, könnyen értelmezhető, stb.) TARTALMAT kell(ene) adni, amely alkalmas arra, hogy azzal - az üzleti területen, vagy a fogyasztói területen - minél pontosabban és hitelesebben POZÍCIONÁLNI tudja magát mind a szállító (a legtagabb értelemben véve a „kínált” termékeivel), és mind a vevő (mi az, amit a partnertől deklaráltan, vagy látens alapon elvárhat). A tartalommal feltöltött MINŐSÉG pozícionálási képessége persze lehetőséget, vagy segítséget adhat a versenytársaknak is, vagy épp a versenytársakkal szemben, attól függően, hogy valamely piaci területre be kíván jutni, vagy pont ezt szeretné megakadályozni. A TARTALOM mellett azonban az is fontos, hogy AZ, OLYAN (deklarált, ismert vagy látens) ÉRTÉK-vel is párosuljon, mely az „érdekelt felek” számára kimondottan, vagy anélkül, de az üzleti tevékenységükben, a működésükben, az innovációjukban - és ezt még lehetne sorolni tovább, - valóban értéknek látják, annak tartanak, vagy akként kezelnek. Ma a minőség értelmezéséhez olyan szempontok is hozzákapcsolódhatnak, mint az életciklus szemlélet, az élettartam és a minél nagyobb biztonságosság kérdése, vagy a környezetvédelmet, klímavédelmet, az energiahatékonyságot előtérbe helyező funkciók megléte, illetve előtérbe kerülése.

- *A magyarországi energiapolitikáról hogyan vélekedsz? Mit tartasz a megújuló energiákról, azok honi részarányáról?*
- Előre megjegyzem, hogy ebben a témában több dolog miatt is csak viszonylagos a rálátásom, különösen a hazai energetikai, vagy ezzel összefüggő gazdasági adatok (korlátozott) hozzáférhetősége, naprakészsége és az időnként „hiteles” adatok hiánya, vagy épp a különböző média felületeken található adatok ellentmondásossága miatt. Kellő információ nélkül inkább csak vélekedni lehet. Maga a téma több okból is kényes: jó néhány és „nehézsúlyú” érdekelt van benne, ráadásul mindegyik a maga igazát, a maga

álláspontját erőlteti. Ennek egy része érthető és el is fogadható, a másik nem, no és innentől ingoványos a téma.

Tényleg csak egy-két felvetést tennék. Az teljesen egyértelmű és elfogadható tény, hogy minden ország saját energiaellátásra törekszik úgy, hogy közben minél kisebb legyen az energiatermelésből származó CO₂ kibocsátás, vagy a működésből származó, különösen a hosszú ideig veszélyes és lerakásra kerülő hulladékok mennyisége. Az viszont már messze nem mindegy, hogy ez egyrészt technikailag milyen módon pl. atomerővel, vízierőművel, biomasszával fűtött hőerőművel, PV telepekkal, parkokkal, vagy szélenergiával, stb., vagy ezek valamilyen együttesével kerül megvalósításra. Másrészt ezen beruházásokat milyen finanszírozásból és milyen pénzügyi háttérrel fedezik, illetve a megtérülést milyen adatokra számolták. Mivel ez jelen pillanatban (politikai) csatározások területe, így a harsány vélemény alkotást most jobb elkerülni. A megújuló energia hasznosítása elkerülhetetlen és ez szerintem nem szorul magyarázatra. Ez helyén is van, bár az energiatermelésben nehezen tervezhető és a beruházásuk is költséges. Pontos megtérülési adatok ismerete nélkül pedig kockázatos belefogni, ráadásul a megújuló energiával kapcsolatos kormányzati irányvonal időnként ellentmondásosnak tűnik.

A részarányokról és, hogy most hol, vagy hová tartunk csak két adatot közölnék.

- (1) Magyarország megújuló forrásból származó energia-felhasználásának aránya 2018-ban - 12,49% volt.
- (2) 2030-ra a tervezett adat a bruttó végső energiafogyasztásban legalább 21%-os megújuló energiaforrás részarány elérése.

(1) (forrás: Jelentés - A megújuló energiaforrások 2017-2018. évi felhasználásáról; https://ec.europa.eu/energy/sites/default/files/documents/hu_5th_progress_report_red_for_2017_and_2018.pdf).

(2) (forrás: Nemzeti Energia- és Klímaterv (2020-2030); https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/hu_final_necp_main_hu.pdf)

A megújuló energiaforrásokból származó energia aránya országoként, a teljes fogyasztáshoz viszonyítva:

	2016	2020 cél		2016	2020 cél
Svédország	53,8	49	Franciaország	16	23
Finnország	38,7	38	Görögország	15,2	18
Lettország	37,2	40	Csehország	14,9	13
Ausztria	33,5	34	Németország	14,8	18
Dánia	32,2	30	Magyarország	14,2	13
Észtország	28,8	25	Szlovákia	12	14
Portugália	28,5	31	Lengyelország	11,3	15
Horvátország	28,3	20	Írország	9,5	16
Litvánia	25,6	23	Ciprus	9,3	13
Románia	25	24	Egyesült Királyság	9,3	15
Szlovénia	21,3	25	Belgium	8,7	13
Bulgária	18,8	16	Málta	6	10
Olaszország	17,4	17	Hollandia	6	14
Spanyolország	17,3	20	Luxemburg	5,4	11
EU-s átlag	17	20			

Forrás: Eurostat (táblázat letöltésének forrása:

<https://www.europarl.europa.eu/news/hu/headlines/economy/20171124STO88813/megujulo-energia-europaban-hogy-teljesitenek-az-egyes-tagallamok>). Az adatokat látva ez sok vagy kevés, azt rád és az olvasókra bízom.

- *Ismételten gratulálok a Magyar Minőség legjobb szerzője címedhez. Hol és milyen témában jelentek meg az utóbbi időben írásaid?*
- Erre viszonylag gyorsan és röviden tudok válaszolni, mivel azóta nem publikáltam. Igaz éppen tavaly szó volt egy energetikai szaklapban történő publikációról, de ez a COVID-19 miatt éppen félbe maradt és azóta nincs újabb fejlemény.
- *Jelenleg milyen feladatokat végzel és milyen rövid távú terveid vannak?*
- A feladataim a korábbiakhoz képest jelentősen nem változtak. Továbbra is hasonló, mint az előző években, azaz különböző irányítási (mir, kir, mebir, egir, EMAS) rendszerek fejlesztése, energiaáramok feltérképezése, energia megtakarítási projektek tervezése és irányítása, valamint a tanúsító szervezetek megbízásából külső auditok lefolytatása. Ami különbség, az on-line forma bevezetése, különösen a távauditok lefolytatásában, vagy a távolról is végezhető megbeszélések tekintetében, valamint a feladatok szakmai mélysége, vagy szélessége, illetve azon cégek növekvő száma, akikkel kapcsolatba kerülök. Rövid távú céljaim? Hm. Három fiunk van, mind hárman gépészmérnökök. Az idősebb hegesztő szakmérnök is, míg az ikrek csak tavaly végeztek, így lassan elérkezettnek látom az időt, hogy a fiukkal valamikor, de mielőbb egy közös vállalkozást indítsunk, első lépésben tervezési, járműfenntartási, energetikai tevékenységekben. Egyelőre ez a terv, a többit majd az élet adja.
- *Tevékenységed naprakész ismereteket igényel. Hogy képzed magad? Az élethosszig tanulással hogy állsz?*
- Ha vicces akarok lenni (már csak a nevem miatt is) – „jó pap holtig tanul”. Egyébként meg tényleg valom is ezt a nézetet. A kérdés mindig az, hogy van-e erre igényed vagy sem. Tanulni nem csak (szervezett) képzések, konferenciák keretében lehet, hanem a tanácsadói, vagy akár az auditori feladatok során is, feltéve ha az ember nyitott szemmel jár és kellőképpen érdeklődő, ugyanakkor nem túlzottan, vagy tolakodóan kíváncsi. Arról már nem is beszélek, hogy az auditori tevékenységhez eleve kötelező az éves „ERFA”-kon, illetve ezen kívüli szakági képzéseken való részvétel. A COVID sajnos a képzésekbe is beletenyeretelt, mivel ezek nagy része tavaly március óta gyakorlatilag csak on-line formában történik. Szerencsére ebből sem volt hiány, idén is már több ilyen alkalmon vettem részt, mint előadó és, mint hallgató. A nyugdíjig még van pár év, így ha az élet visszatér a normális kerékvágásba, még egy szakmérnöki képzésen gondolkodom.
- *Munkatempódat ismerve, félve kérdem: miként regenerálódsz? Van-e kedvenc időtöltésed, hobbid?*
- A tavalyi év volt az első, hogy gyakorlatilag alig volt lehetőségem pihenni, mivel a márciusi és az áprilisi leállások miatt az akkori feladataim rendre eltolódtak, melyeket nyáron és ősszel rohamtempóban próbáltunk behozni. Sikerült, de azt az időszakot nem kérem vissza. Hobbiból van több is. Az egyik kedvencem a történelem, de ezen belül is a várak, kastélyok, kuriák megtekintése, különösen, ha ez várjátékkal, vagy más bemutatóval is párosul. Kicsit ehhez kapcsolódik még, régi városképek, fotók, akkori élethelyzetek megtekintése akár kiállításokon, akár netes felületen. A másik kellemes időtöltés melyet rendszeresen művelek, az a teremfoci, azonban erre tavaly október óta nincs lehetőség. Nagyon hiányzik, engem tényleg kikapcsol. A harmadik kedvencem a fiaimmal az autók folyamatos átépítése, technikai fejlesztése, szépítgetése, néha a javítása, bár megjegyzem, hogy ez azért a költségesebb hobbik közé tartozik
- *Lényegre törő, őszinte válaszádat nagyon szépen köszönöm! Terveid megvalósításához a Magyar Minőség Olvasói nevében is kíváló egészséget kívánok!*

Sződi Sándor